

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

(αρ. φυλλ. 92)

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Ιούλιος-Ιούλιος 2018

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΚΑΙ! ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ! ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

Πρὶν λίγες ἑβδομάδες ἡ Παγκόσμια Τράπεζα δημοσίευσε ἔρευνα δύο ἐπιστημόνων ποὺ κατέληξε στὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ὑπανάπτυξη τῶν Ὁρθοδόξων Ἐθνῶν τῆς Ε.Ε. ὀφείλεται κυρίως στὴ θρησκευτικὴ τους πορεία καὶ παράδοση. Οἱ δύο ἐρευνητὲς ἐπισημαίνουν ὅτι ἡ ἀποψη πὼς Ὁρθοδοξία καὶ Δύση δὲν συμβαδίζουν, δὲν εἶναι κάτι τὸ νέο ἢ τὸ καινούριο. Κατὰ τοὺς ἴδιους, οἱ προτεσταντικὲς καὶ οἱ καθολικὲς κοινωνίες (χῶρες Βαλτικῆς, Τσεχία, Σλοβακία Οὐγγαρία, Πολωνία, Σλοβενία) εὐημεροῦν ἢ εἶναι πιὸ ἀνεπτυγμένες. Ἐνῶ οἱ ὀρθόδοξοι (Ρωσία,

Ρουμανία, Βουλγαρία, Σερβία, Μολδαβία κ.λ.π.) ὑπολείπονται σὲ ἀνάπτυξη. Δυστυχῶς, παρατηρεῖ ἡ Παγκόσμια Τράπεζα, οἱ κοινωνίες δὲν πλουτίζουν μὲ «προσευχή καὶ ὑπακοή». Ἡ ἐν λόγω ἔρευνα τονίζει εἰσέτι ὅτι ἡ ὀρθοδοξία βοήθησε στὴν ἐπικράτηση τοῦ κομμουνισμοῦ σὲ

κάποιες χῶρες. Ἐπὶ αὐτῶν, ἔχω νὰ κάνω κατ' ἀρχήν, τρεῖς σύντομες παρατηρήσεις. Πρῶτον, ὁ κομμουνισμός, ὅπως καὶ ὁ Μωαμεθανισμός, ὁ Χίτλερ καὶ ὁ Χιτλερισμός εἶναι καὶ μὲ 1000 ἀποδείξεις δημιούργημα, σκοπιμότητα καὶ ἔργο καὶ ἐργαλεῖο τῶν διεθνῶν Σιωνιστῶν. Καί, συνεπῶς, ἡ ὅ-

Ἁγία Σοφία: Τὸ ἀνεπανάληπτο μνημεῖο τῶν Ὁρθοδόξων Βυζαντινῶν ποὺ θαυμάζει μέχρι σήμερα ὅλος ὁ κόσμος

ποια σύνδεση τοῦ Σιωνο-κομμουνισμοῦ μὲ τὴν Ὁρθοδοξία εἶναι ἄτυχη, ἄτοπη καὶ ἐσφαλμένη. Εἶναι μόνο γιὰ γέλια. Δεύτερον, ὁ προτεσταντισμός καὶ ὁ καθολικισμός δὲν ἔχουν ἐσωτερικὴ, πνευματικὴ ἢ πραγματικὴ σχέση ἢ διασύνδεση μὲ τὴν Ἁγία Ὁρθοδοξία καὶ τὸν

Κύριο Ἰησοῦ Χριστό. Πρόκειται ἢ εἶναι δύο διαφορετικὲς ὑποστάσεις, ταυτότητες καὶ καταστάσεις. Ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ Μία καὶ Μόνη Ἐκκλησία τὴν ὁποία ἴδρυσε ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἐνῶ οἱ ἄλλες δύο εἶναι ἰδιωτικὲς θρησκείες ἢ αἱρέσεις. Δηλαδή, μιλοῦν γιὰ τὸν Χριστό, ἀλλά

δὲν μιλοῦν μὲ τὸν Χριστό. Καὶ τέ-
λος, τρίτον, ἐὰν κάποιος θέλει νὰ
βγάλει δίκαια καὶ ἀσφαλῆ συμπε-
ράσματα, θὰ πρέπει νὰ μελετήσει
τὴν ἱστορικὴ πορεία τῆς μόνης καὶ
μοναδικῆς ὀρθόδοξης κρατικῆς ὄν-
τότητας ποὺ ὑπῆρξε ἐπάνω στὸν
πλανήτη. Τὴν Ἑλληνικὴ Αὐτοκρα-
τορία τοῦ Βυζαντίου. Βέβαια, μέχρι
σήμερα, ἡ Παγκόσμια Τράπεζα καὶ
χρυσοποικιλτο ὄργανο τῶν Ἑβραί-
ων, ποτέ της δὲν ἀσχολήθηκε μὲ
τοὺς 11 αἰῶνες τῆς Βυζαντινῆς Αὐ-
τοκρατορίας, ποὺ σκοπίμως ἀπε-
κλήθη ἀπὸ τοὺς Γερμανο-Φράγκους
«Βυζάντιο». Ἡ ἱστορία τῆς Ὀρθό-
δοξης Ρωμανίας-Βυζαντίου εἶναι ἐκ-
πληκτικὴ. Ἀσύγκριτη. Ἄθλοι. Ἡ
Ἑλληνικὴ Αὐτοκρατορία ὑπῆρξε ἡ
πιο μακροαίωνη, ἡ
πιο πλούσια καὶ
ἡ πιο ἰσχυρὴ αὐ-
τοκρατορία στὴν
ἱστορία τῆς ἀν-
θρωπότητας. Ἦ-
ταν γιὰ 1123 χρό-
νια ἡ πιο ἀπα-
στράπτουσα καὶ
ἡ πιο δοξασιμένη
κρατικὴ ὄντοτητα ποὺ ὑπῆρξε ποτέ
ἱστορικὰ πάνω στὴ γῆ. Οἱ Ρωμηοὶ
πρόγονοί μας ζοῦσαν μίαν γήινη ζωὴ,
ἀλλὰ εἶχαν τὸ νοῦ καὶ τὴν καρδιά
τους στὸν οὐρανό. Εἶχαν πάρα πο-
λὸν βαθεῖα ριζωμένο μέσα τους τὸ βι-
βλικό: «ὄπως Πάνω ἔτσι καὶ κάτω».-
.. Μήπως ἴσως ἀπορεῖτε γιατί ποτέ!
Μὰ ποτέ! δὲν ἔχει γυρισθεῖ κάποια
κινηματογραφικὴ ταινία γιὰ τὰ ὑ-
πέρολαμπρα 1123 χρόνια Ρωμαϊκῆς
Αὐτοκρατορίας... Μήπως, ἴσως σὰς
κίνησε τὴν περιέργεια τὸ ἐνδιάθετο
ἐρώτημα, γιατί ποτέ τὸ ἑωσφορικὸ
Χόλυγουντ δὲν ἔχει κάνει κάποια ἀ-
ναφορὰ ἢ παρουσίαση τῆς ἐκλαμ-
πρότατης ἱστορίας τῶν Ἑλληνο-

**Βυζαντινὴ τοιογραφία, ἔργο τέχνης
ἀπαράμιλλης ὁμορφιάς, διαχρονικῆς ἀξίας.**

Ρωμηῶν; ... Ἡ ἑωσφορο-παπικο-Δύ-
ση μισεῖ θανάσιμα τὸν Ἅγιο Τριαδι-
κὸ Θεό, τὴν Ὀρθοδοξία καθὼς καὶ
τοὺς Ὀρθοδόξους Ἑλληνο-Ρωμιοὺς.
Οἱ φανεροὶ καὶ εὐτυχημένοι προ-
σκυνητὲς τοῦ ἑωσφόρου, οἱ δυτικο-
παπικοὶ ἡγέτες μισοῦν θανάσιμα
καὶ αἰώνως τὴν Ἑλλάδα, λόγω τῆς
ἀδιάλειπτης καὶ πραγματικῆς προ-
σκόλλησης της στὴν Ἁγία Τριάδα
καὶ τὴν Ὀρθοδοξία. Ἡ δὲ χαρά
τους, θὰ ἦταν ἀνείπωτη καὶ ἀπερί-
γραπτη ἐὰν μπορούσαν νὰ ἐξαφανί-
σουν καὶ μονομιᾶς ἀπὸ τὸν χάρτη
τὴν πατρίδα μας. Ἡ Ρωμανία-Βυ-
ζαντιο εἶχε ἓνα κράτος δικαίου. Τὸ
πιο ἐξελιγμένο καὶ τὸ πλέον σύγ-
χρονο γιὰ τὴν ἐποχὴ νομικὸ σύστη-
μα. Τὴν μεγάλη νομοθεσία τοῦ Ἰου-

στινιανοῦ ποὺ ἦ-
ταν ἡ ἀνώτερη
τότε ὄλων τῶν
ἀντίστοιχων ἄλ-
λων νομοθεσιῶν
παγκοσμίως...
Στὴν Ἑλληνο-
Ὀρθόδοξη Βασι-
λεύουσα ἰδρύθη-
κε καὶ λειτουργή-

σε τὸ πρῶτο μεγάλο διεθνὲς καὶ διά-
σημο πανεπιστήμιο... Τὸ οἰκονομικὸ
σύστημα τῆς Βασιλεύουσας εἶχε ἀν-
τικαπιταλιστικὸ χαρακτήρα, μορφὴ
καὶ φυσιογνωμία. Ὑπῆρχαν, ἐπιπρο-
σθέτως παραμυθένια πλούτη, χρυσά-
φι καὶ ἀμύθητοι θησαυροὶ στὴν Ὀρ-
θόδοξη Κωνσταντινούπολη. Μήπως,
προσέτι καὶ ἡ σημερινὴ «ἄρχουσα
τραπεζικὴ τάξη» τῆς Δύσης, δηλαδή
οἱ σημερινοὶ μεγάλο-τραπεζίτες τῆς
Νέας Τάξης τῶν ἀδίστακτων Ἑβραί-
ο-τοκογλύφων δὲν ἔχει καὶ αὐτὴ τὴ
δικὴ της ἀφετηρία στὴ χρηματο-οἰ-
κονομικὴ «μαγιά» ποὺ ἀπέκτησαν οἱ
Φράγκοι ἀπὸ τοὺς ἀμύθητους θησαυ-
ροὺς ... **(Συνέχεια στὴν 11^η σελίδα)**

Ἀγαπητοὶ καὶ ἀξιοσέβαστοι πατέρες στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Ραφαὴλ στὸ Ἄνω Σούλι Μαραθῶνα Ἀττικῆς. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀντιμετώπιζα ἕνα πρόβλημα στὴ δεξιὰ μου ὠοθήκη μὲ μία κύστη

σχεδὸν 7 ἑκατοστῶν. Εἶχα μεγάλη στενοχώρια καθὼς εἶμαι 31 ἐτῶν. Δὲν εἶμαι ἔγγαμη καὶ δὲν ἔχω τέκνα ὅποτε ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ σπάσει ἢ νὰ χρειαστεῖ λαπαροσκοπικὸ χειρουργεῖο ἢ παρακέντιση. Διάβασα τὰ θαύματα τοῦ Ἁγίου Ραφαὴλ στὸ ἴντερνετ, προσευχόμεον στὸν Ἅγιο Ραφαὴλ, Νικόλαο καὶ Εἰρήνην καὶ εἶπα ὅτι ἂν γίνεи τὸ θαῦμα, θὰ τὸ μάθει ὅλος ὁ κόσμος. Θὰ τὸ στείλω στοὺς πατέρες τῆς Μονῆς νὰ τὸ δημοσιοποιήσουν στὰ θαύματα πρὸς δόξαν Θεοῦ. Ἀφότου ἔκανα τὸν τελευταῖο ὑπέρηχο θὰ χρειαζόταν νὰ ξαναπάω σὲ μία ἑβδομάδα πρὶν τὴν παρακέντιση, νὰ δοῦμε πῶς πάει. Ἐγὼ ἔβαζα κάθε ἡμέρα λαδάκι ἀπὸ τὸν Ἅγιο, ἔκανα προσευχὲς πρὸς τὸν Ἅγιον καὶ ὦ τοῦ θαύματος μετὰ ἀπὸ 7 ἡμέρες ὅταν πῆγα γιὰ ὑπέρηχο ἀπορροφήθηκε ἡ κύστη στὴν ὠοθήκη καὶ δὲν ἔμεινε σχεδὸν τίποτα. Ὁ Ἅγιός μας ἔκανε τὸ θαῦμα Του! Ὁ Κύριος εἶπε τὴν τελευταία κουβέντα. Εἶμαι σίγουρη πῶς ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα ὅλα θὰ πᾶνε καλὰ καὶ δὲν θὰ ξαναεμφανιστεῖ ἡ κύστη. Δόξα τῷ Ὄνομα τοῦ Κυρίου μας καὶ τῶν Ἁγίων. Εἶχα πάρει καὶ στὴν Ἱερὰ Μονὴ καὶ μίλησα μὲ ἕναν ἀξιοσέβαστο πατέρα, μοῦ εἶπε νὰ προσευχη-

θῶ καὶ νὰ λέω «προχώρα Ἁγίε μου Ραφαὴλ μπροστὰ καὶ ἐγὼ Σ' ἀκολουθῶ» καὶ προσευχότανε κι' ἐκεῖνος γιὰ ἐμένα. Σᾶς εὐχαριστῶ θερμὰ πατέρες νὰ ἔχετε τὴν εὐχὴ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ἅγιός μας Ραφαὴλ, Νικόλαος καὶ Εἰρήνην νὰ εἶναι στὸ πλευρὸ ὄλων μας πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ πνευματικοῦ ὀφέλους. Σᾶς παρακαλῶ νὰ μαθευτεῖ παντοῦ τὸ θαῦμα ποῦ ἔγινε σὲ ἐμένα. Εὐχαριστῶ θερμὰ τὸν Ἅγιο Ραφαὴλ ποῦ ἔτρεξε μὲ τὴν συνοδεία Του ὡς γιατρὸς κοντὰ μου καὶ μὲ γιάτρεψε. Σᾶς εὐχαριστῶ θερμὰ ἢ δούλη τοῦ Θεοῦ. Σ.Δ.Ε.

ΤΟ ΥΠΟΣΧΕΘΗΚΕ Ο ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ ΣΤΟΥΣ ΣΙΩΝΙΣΤΕΣ

Σύμφωνα μὲ τὴν «Καθημερινή» δύο χιλιάδες φανατικοὶ Σιωνιστὲς ἀποθέωσαν τὴν περασμένη Δευτέρα στὴν Ἱερουσαλὴμ τὸν Κυριάκο Μητσοτάκη, στὴν ἐκδήλωση ποῦ ὀργάνωσε ἡ πανίσχυρη «American Jewish Committee» (Ἀμερικανὸ-Ἑβραϊκὴ Ἐπιτροπὴ) γιὰ νὰ τιμήσει τὸν πατέρα τοῦ Κωνσταντῖνο, ποῦ πρὶν 28 χρόνια ἀναγνώρισε τὸ Ἰσραήλ. Στὴν ἐκδήλωση παρευρέθη καὶ ὁ Ἰσραηλινὸς πρωθυπουργὸς Νετανιάχου, ποῦ δήλωσε καταγοητευμένος μὲ τὸν Κυριάκο... Μιλώντας στὴν ἐκδήλωση, ἐνώπιόν του πανίσχυρου ἐκτελεστικοῦ διευθυντῆ τῆς A.J.C. David Harris ὁ Κυριάκος ὑποσχέθηκε πῶς τὸ πρῶτο πράγμα ποῦ θὰ κάνει ὅταν γίνεи πρωθυπουργός, θὰ εἶναι ἡ πάταξη τοῦ ρατσισμού καὶ τοῦ ἀντισημιτισμοῦ. ΠΡΟΣΞΕΤΕ ποῖα εἶναι ἡ προτεραιότητα τοῦ Κυριάκου. Δὲν θὰ πατάξει τοὺς τραμπουκισμοὺς τῶν μπολσεβίκων (Ρουβίκωνας) κ.λ.π., δὲν θὰ σταματήσει τὴν Λαθρομετανάστευση ὅπως κάνει τὸ Ἰσραήλ, δὲν θὰ περιορίσει τὴν ἐγκληματικότητα

πού δὲν μποροῦμε οὔτε νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὸ σπίτι μας... Τὸ πρῶτο πράγμα πού θὰ κάνει ὁ Κυριάκος, θὰ εἶναι νὰ κυνηγήσει τὸν Ἑλληνικὸ Πατριωτισμό, ὅπως ἀκούραστα ἔκανε ἀπὸ τὸ 1974 ἡ Νέα Δημοκρατία. (Κοινὸς Νοῦς, Θ. Χατζηγῶγος, 14/6/18, σελ.12)

Η ΑΡΚΟΥΔΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ὁ Ἅγιος Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ γεννήθηκε τὸ 1759 στὸ Κούρσκ τῆς Ρωσίας ἀπὸ ἐμπόρους γονεῖς. Στὰ δεκαεννέα του χρόνια πῆγε στὸ δάσος τοῦ Σάρωφ, ὅπου ἀσκήτησε μέχρι τὸ τέλος τῆς ζωῆς του. Ἐκεῖ ἔδωσε στὰ διάφορα μέρη τοῦ δάσους ὀνόμασιες ὅπως Ναζαρέτ, Βηθλεέμ, Ἱερουσαλήμ, Ὄρος Θαβώρ, Γολγοθάς. Τὴν δὲ καλύβα του τὴν ὀνόμασε Ἅγιον Ὄρος. Ἔτσι, κάνοντας τὶς καθημερινές του ἐργασίες, μαζεύοντας βρύα (εἰδικὰ χόρτα), γιὰ νὰ χρησιμοποιήσει ὡς λίπασμα στὸν κῆπο του, ἢ κόβοντας ξύλα, ξαναζοῦσε τὰ γεγονότα τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ. Σὲ αὐτὴ τὴν γῆ ὁ Ἅγιος εἶχε ἄμεση ἐπαφή μὲ τὰ πλάσματα τοῦ Θεοῦ, κάτι πού τοῦ ἔδινε ἰδιαίτερη χαρὰ. Οἱ φιλίες του μὲ τὰ ζῶα τοῦ δάσους γέμιζαν ἔκπληξι τοὺς ἀδελφούς του, στὸ Σάρωφ, ἰδιαίτερα ὅταν ἔβλεπαν κουνέλια, ἀλεπούδες, σαῦρες, ἀρκουδες, ἀκόμα καὶ λύκους νὰ μαζεύονται γύρω στὰ μεσάνυχτα στὴν εἴσοδο τῆς καλύβας του, περικιμένοντάς τον νὰ τελειώσει τὶς προσευχές

του καὶ νὰ φανεῖ μὲ τὰ καρβελάκια τὸ ψωμί, γιὰ νὰ τὰ τάϊσει. Κάποια ἡμέρα ἔφθασε στὸ μακρινὸ ἐρημητήριο τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ μία ἀδελφή ἀπὸ τὸ Μοναστήρι τοῦ Ντιβέγιεβο. Περνοῦσε μία περίοδο ἀγωνίας καὶ ἀπογοητεύσεως καὶ ἠθέλε νὰ φύγει ἀπὸ τὸ Μοναστήρι, γιὰ τὸ διακόνημα τῆς μαγείρισσας τῆς προκαλοῦσε ἀπέχθεια. Ὁ Ἅγιος Σεραφεῖμ εἶχε δώσει εὐλογία νὰ τὸν ἐπισκεφθεῖ. Πλησιάζοντας στὸ ἀσκητήριό του ἀντικρούσε τὸν ἐρημίτη καθιστὸ ἔξω ἀπὸ τὸ κελλί του, μὲ μία πελώρια ἀρκούδα μπροστὰ στὰ πόδια του. –Βοήθεια. Πάτερ! Φώναξε ἡ φτωχὴ μοναχὴ. –Ἦρθε τὸ τέλος μου! Ἐκεῖνος ἔδιωξε τὴν ἀρκούδα καὶ τῆς εἶπε γελώντας: –Ὅχι μητερούλα, δὲν ἦρθε ἀκόμα τὸ τέλος σου. Τὸ τέλος σου εἶναι μακριά! Ἡ ἀρκούδα δὲν θὰ σὲ πειράξει. Ἀντίθετα θὰ σὲ διασκεδάσει! Καί, ἀφοῦ τὴν καθυσύχασε μὲ τὰ λόγια αὐτά, τὴν κάλεσε νὰ καθήσει πλάι του, ἐπάνω σὲ ἓνα κορμὸ δέντρου. Ἡ ἀρκούδα ὁμως πῆγε καὶ πάλι νὰ ξαπλώσει μπροστὰ στὰ πόδια του. Ἡ ἀδελφὴ ἔτρεμε σύγκορμη. Ὁ Γέροντας ὡστόσο ἔβγαζε κοιμητάκια ψωμοῦ ἀπὸ τὸ σακκούλι του καὶ τάϊζε τὴν ἀρκούδα τόσο ἡρεμα, σὰν νὰ τάϊζε κάποιον κατοικίδιο. Ἡ μοναχὴ πῆρε ξανὰ κουράγιο καὶ ὅταν αἰσθάνθηκε τελείως ἀσφαλῆς, ὁ Ἅγιος Σεραφεῖμ τῆς ἔδωσε τὸ ὑπόλοιπο ψωμί καὶ τὴν προέτρεψε νὰ τὸ δώσει ἢ ἴδια στὴν ἀρκούδα. –Ὅχι, πάτερ, θὰ φάει καὶ τὸ χέρι μου μαζί, ἀπάντησε ἐκείνη. Πίστεψε μέ, μητερούλα, δὲν θὰ φάει τὸ χέρι σου, εἶπε ὁ Ἅγιος χαμογελώντας. Ἡ μοναχὴ πῆρε τὸ ψωμί καὶ τὸ ἔδωσε στὸ ζῶο. Ἦταν μάλιστα τόση ἡ εὐχαρίστηση πού αἰσθανόταν ὥστε στενοχωρήθηκε πολὺ, ὅταν τελείωσε τὸ ψωμί.

-Βλέπεις μητερούλα, τὰ ζῶα μᾶς ὑπακούουν. Καὶ σὺ χάνεις εὐκόλα τὸ θάρρος σου. Γιατί; Κἄνε ὑπομονή. Ἡ ἄρκουδα αὐτὴ ἐκτὸς ἀπὸ συντροφιά, προσέφερε μερικὲς φορὲς καὶ βοήθεια στὸν Ἅγιο Σεραφεῖμ. -Ἄκου ἐδῶ Μίσα, τῆς εἶπε μία ἡμέρα πὸν εἶχε ἐπισκέπτες καὶ οἱ ὁποῖοι ὡς συνήθως, ἔδειχναν φοβισμένοι στὴ θέα τοῦ θηρίου. Ἄντὶ νὰ τρομάξεις τοὺς ἀνθρώπους, δὲν πηγαίνεις καλύτερα νὰ μοῦ φέρεις κάτι νὰ προσφέρω στοὺς ἐπισκέπτες μου; Ἐκείνη ὑπάκουσε, χώθηκε στὸ δάσος καὶ σὲ λίγο ἐπέστρεψε περπατώντας ὄρθια στὰ πίσω πόδια. Στὰ μπροστινὰ κρατοῦσε μία κηρῦθρα μὲ μέλι.

ΛΥΠΟΥΜΑΙ...

«Εἶμαι ἓνας ἀπλὸς παπᾶς καὶ θέλω δημόσια νὰ ἐκφράσω τὴ θλίψη μου γιὰ τὰ ὅσα γίνονται τὶς τελευταῖες ἡμέρες στὸ δύστυχο τόπο μας. Δὲν ἔχω τὴ διάθεση νὰ διαλεχθῶ μὲ κανέναν. Καταθέτω τὴν ἄποψή μου καὶ ἀδιαφορῶ ἂν ἀρέσει ἢ δὲν ἀρέσει. Ἐναντι τοῦ Νόμου τοῦ Θεοῦ, ξέρω ὅτι οἱ ἀπόψεις μου εἶναι σωστές. Ἐναντι τοῦ νόμου τῶν ἀνθρώπων... ξέρω ὅτι εἶναι λανθασμένες. Δὲν μὲ νοιάζει... **ΛΥΠΟΥΜΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥΣ ΗΓΕΤΕΣ** πὸν -πλὴν ἐλαχίστων- ὅταν ρωτᾶς, δὲν ἀπαντοῦν. Τοὺς φαντάζομαι νὰ χαίρονται τὴν ἐξουσία τους καθισμένοι στοὺς ὑψηλοὺς θρόνους τους καὶ νὰ χαϊδεύουν αὐτάρεσκα τὸ ἐ-

γκόλπιό τους. Πολλὰ θέλω νὰ τοὺς εἰπῶ, ἀλλὰ δὲν ἔχουν ὄρεξη νὰ μὲ ἀκούσουν. Τὰ ποιμνιά τους κατασπαράσσονται ἀπὸ ποικίλους «λύκους» καὶ ὅπως εἶπε ὁ Κύριος «οὐ μέλει αὐτοῖς περὶ τῶν προβάτων». Ἄνησυχοῦν μόνο ὅταν ἀμφισβητεῖται τὸ «ἀλάθητό» τους καὶ ὅταν κάποιιο μικρὸ «παπάδες» κάνουν κάποιες μικρὲς καὶ ἀσήμαντες ἐκτροπές. Δηλαδή ἐξευτελισμὸς τοῦ .. κατωτέρου. Ἐκεῖ πὸν -κατὰ τὴν ταπεινὴ μου γνώμη- θὰ ἔπρεπε νὰ «κραδαίνουν» τὶς πατερίτσες καὶ νὰ ἀφορίζουν καὶ νὰ καθαιροῦν σύμφωνα μὲ τοὺς αἰώνιους Ἱεροὺς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας μας, τοὺς βλέπω νὰ τηροῦν ἔνοχη σιωπή. Ὅταν οἱ Ἅγιοι πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας ὑπερασπιζόνταν μὲ τὸ αἷμα τους καὶ θυσίαζαν τοὺς θρόνους τους, γιὰ τὶς αἰώνιες Ἀλήθειες τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, αὐτοῖ, μὴ διαθέτοντας τίποτε κοινὸ μὲ Ἐκείνους χαίρονται παρῆρα μὲ τοὺς ὑβριστὲς καὶ δὲν ἔχουν διάθεση νὰ τοὺς ἐγκαλέσουν γιὰ τίποτα. Σκέπτομαι ὅτι μεθαύριο τῆ Μεγάλῃ Παρασκευῇ καὶ τὴν ἡμέρα τοῦ Πάσχα ὅλοι αὐτοὶ οἱ προδότες καὶ ἀρνητὲς τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν θὰ γίνονται ὑποδεκτοὶ ἀπὸ τοὺς Ἐπισκόπους μας στὶς Ἐκκλησίες καὶ μάλιστα σὲ τιμητικὲς θέσεις, καὶ νιώθω ὅτι θὰ μᾶς δείχνουν μὲ τὸν ἀπαίσιο τρόπο τους, ὅτι ἄδικα τοὺς «θίξαμε» ἐμεῖς οἱ «ρομαντικοὶ καὶ ἀναχρονιστικοὶ» γιὰ τὴν ἀντίχρηστη συμπεριφορὰ τους. **ΛΥΠΟΥΜΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΜΑΣ ΗΓΕΤΕΣ.** Ἀπὸ τὸν «ὑψηλότετο» πρόεδρο τῆς δημοκρατίας ἕως καὶ τὸν τελευταῖο βουλευτάκο. Ναι, καὶ τὸν πρόεδρο τῆς δημοκρατίας, πὸν γιὰ ἄλλα μικρὰ καὶ ἀσήμαντα πράγματα, περισσεύουν τὰ λόγια στὸ στόμα του, ἐνῶ αὐτὲς τὶς ἡμέ-

ρες, χάθηκε από το προσκήνιο. Έρωτώ λοιπόν, αν αναλογίσθηκαν το πολλαπλό έγκλημα που έκαναν πριν λίγες μέρες στη βουλή. Στο «ναό της δημοκρατίας» όπως τους άρεσει να την αποκαλούν. Ακούω όμως τα γέλια τους στους διαδρόμους της βουλής. Μοῦ θυμίζονται εκείνους τους κακοποιούς, που αφού διαπράξουν την ὅποια ἀτιμία τους, χαίρονται και ἀλληλοκολακεύονται για τὰ βρωμερά τους κατορθώματα. Σκέπτονται ὅτι ὁ παχυλός τους μισθός θα πάρει και τὴν ἀνάλογη αὔξησι, ἀπὸ ἐκείνους που θὰ τοὺς πριμοδοτήσουν με ἐκεῖνα που στέρησαν και στεροῦν ἀπὸ τοὺς «περὶ φανούς» συνταξιούχους και τοὺς ἥρωες πολυτέχνους. Ὅλους τοὺς «πελάτες» τῆς βουλῆς και κείνους που ὑπερψήφισαν και ἐκείνους που καταψήφισαν. Ὁ κόσμος δὲν «τρώει κουτόχορτο». Ξέρουμε γιατί καταψήφισαν. Ἐκλογές ἔρχονται, και σύμφωνα με τὰ γκάλοπς τὸ 77% τοῦ λαοῦ μας διαφωνεῖ με τὰ ὑπερψηφισθέντα. Ἐχουν νὰ κερδίσουν με τὶς δευτερευουσες διαφωνίες τους. Ἄν ὁ λαὸς θυμώταν, δὲν θὰ τολμοῦσαν νὰ κυκλοφοροῦν. Δυστυχῶς ὅμως ὁ λαὸς ξεχνάει. Σὰν τὸ σκύλο... που ὅσο τοῦ ρίχνεις κόκκαλα, ξεχνάει τὸ ξύλο που τρώει ἀπὸ τὸ ἀφεντικό του και τοῦ φιλάει τὰ χέρια. Ἄν εἶχαν λίγο ἔστω φιλότιμο και λίγη αὐτοεπιληκτικότητα, θὰ ἔπρεπε, ἀφοῦ ἀναλογιστοῦν τὰ ἐγκλήματα τὰ ὁποῖα ἔχουν διαπράξει στὴν πίστη και στὸν τόπο μας, νὰ φύγουν και νὰ κρυφτοῦν. Κατηγοροῦν τὴν «χούντα» που κάποτε οἱ περισσότεροι ἀπὸ δαύτους τὴν προσκυνοῦσαν και τὴν χιλιοεπαινοῦσαν. Τοὺς ἐρωτῶ ὅμως, τὰ ὅσα γίνονται σήμερα εἶναι μικρότερα και λιγότερα ἀπὸ ὅσα ἔκανε τότε ἡ δικτατορία; Ξέρω, εἶναι

ἐντολὴ δοσμένη ἀπ' ἔξω νὰ προσπαθοῦν νὰ μᾶς πείθουν ὅτι ἔχουμε ... δημοκρατία. Ὅμως τὸ ξέρουν και αὐτοί, ἀλλὰ τὸ βιώνουμε και ἐμεῖς, ὅτι τὴν συγνότερη δικτατορία, σήμερα τὴν περνοῦμε! Καὶ ὅταν κάποια μέρα που ἴσως ὁ Κύριος ἀνατρέψει ὅλη αὐτὴ τὴν σάπια και βρωμερὴ κατάσταση, ὅλοι αὐτοὶ οἱ δευτερευουσες... θὰ μᾶς παρουσιάζονται ἀναθεματίζοντες ἐκεῖνα που ὑπηρετήσαν, και ὑποσχόμενοι καινούριες ἰδανικές μέρες. «Οὐαὶ ὑμῖν». **ΛΥΠΟΥΜΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ.** Ἀπὸ τοὺς Ἀρεοπαγίτες μέχρι και τὸν τελευταῖο δικηγόρο τῆς πὶδ ἀπόμακρης ἄκρης τῆς Πατρίδος μας. Ὑπηρετοῦν τὸ δίκαιο; Ποῖδ δίκαιο, τοῦ Θεοῦ ἢ τῶν ἀνθρώπων; Τὸ δίκαιο τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἢ τὸ «δίκαιο» τῶν ἀδίκων που σήμερα ψηφίζουν νόμους και αὐριο τοὺς καταροῦν; Ἐρωτῶ, τοὺς «ἐντίμους» δικαστὰς που ὀργίζονται και ἀπειλοῦν, ὅταν κάποιος ἀμφισβητεῖ τὶς ἀποφάσεις τους, τί θὰ ἀποφασίσουν, ὅταν ἔλθει ἡ στιγμή νὰ δεῖξουν ποῖδ εἶναι τὸ ἠθικό και ποῖδ τὸ ἀνῆθικό! Ποιοῦ νόμου εἶναι ὑπηρετές, τοῦ θείου ἢ τοῦ ἀνθρωπίνου; Μπορεῖ νὰ τοὺς ἐμπιστευεταὶ ὁ ἀπλὸς Ἑλληνας Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς ἢ πρόκειται νὰ τοὺς δοῦμε νὰ καταφέρονται κατὰ τῶν Χριστιανῶν, ἐπειδὴ «ρατσιστικῶ τῶ τρόπῳ» φέρουν ἐπάνω τους τὸν Τίμιον Σταυρόν; Ὅστε ἔτσι λοιπόν... ρατσιστὲς ἐμεῖς που συμπεριφερόμεθα ὡς Ὁρθόδοξοι, και δὲν εἶναι ρατσιστὲς ἐκεῖνοι που μιλοῦν και ἐνεργοῦν με γνώμονα τὸ Κοράνιο. Ρατσιστὲς ἐμεῖς οἱ κληρικὸι που, αἰῶνες τώρα, φέρουμε τὸ τίμιον ράσον, πολλάκις μάλιστα ὀνειδιζόμενοι και ὕβριζόμενοι, και δὲν εἶναι ρατσιστὲς ἐκεῖνοι που φέρουν τὶς «μποῦργες»

καὶ τὶς μαντῆλες χωρὶς νὰ ἐπιτιμῶ-
νται γι' αὐτὸ ἀπὸ τὸν νόμο. Τί τὴν
θέλετε πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια σας
τὴν εἰκόνα τοῦ γλυκνυτάτου Νυμφί-
ου τῆς Ἐκκλησίας μας; Γιὰ τὸ Εὐα-
γγέλιο δὲν σὰς ρωτῶ, διότι χρόνια
τώρα πὸν τὸ ἔχετε ἐκεῖ μπροστά, γιὰ
νὰ ὑβρίζεται ὑπάρχει καὶ γιὰ νὰ
«παλαμίζεται» κυρίως ἀπὸ ἐκείνους
πὸν στὴ συνέχεια θὰ ποῦν... ψέμμα-
τα! Ὅποιος θέλει νὰ πεί τὴν ἀλή-
θεια, δὲν χρειάζεται... Εὐαγγέλιο!
Εἰσαγγελεῖς ὑπάρχουν; Ποῦ εἶναι
τώρα νὰ παρέμβουν πὸν ἄρχισε ἐπι-
σήμως ἡ ἐκποίηση ... τῆς Θράκης
(σημείωση: καὶ τῆς Μακεδονίας θὰ
λέγαμε ἀπὸ τὰ νεώτερα-τωρινὰ γε-
γονότα); Ποῦ εἶναι ὁ Ἄρειος Πάγος,
γιὰ νὰ βγάλει τοὺς περισσότερους
νόμους πὸν ἔχουν ψηφισθεῖ, κυρίως
δὲ αὐτοὺς τῶν τελευταίων ἡμερῶν
(ἀναδοχῆς παιδιῶν καὶ ἀπὸ ὁμόφυ-
λα ζευγάρια) ἀντισυνταγματικούς;
Ἰσχύει ἢ δὲν ἰσχύει ἡ παράγραφος 4
τοῦ ἄρθρου 120 τοῦ ἰσχύοντος Συ-
ντάγματος; Ξέρω τί θὰ πεῖτε: «ποῖος
εἶναι αὐτὸς πὸν παρεμβαίνει στὸ ἔρ-
γο μας;» Εἶπαμε, ἓνας παπὰς εἶμαι,
Ἕλληνας καὶ Ὁρθόδοξος, πὸν πο-
νάω γιὰ τὴν Πατρίδα μου. Δικάστε
μέ... Δὲν με νοιάζει!» **(Συνεχίζεται στὸ
ἐπόμενο τεῦχος)** (Συγγραφέας ὁ Ἀρ-
χιμ. Τιμόθεος Παπασταύρου ἱεροκή-
ρυκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πα-
τρῶν. Χριστιανικὴ Σπίθα Μαΐου-
Ἰουνίου 2018, σελὶς 6)

Η ΑΥΣΤΡΙΑ ΑΠΕΛΑΥΝΕΙ 40 ΙΜΑΜΗΔΕΣ ΚΑΙ ΚΛΕΙΝΕΙ ΤΖΑΜΙΑ

Ἡ Αὐστρία πρόκειται νὰ ἀπελάσει
40 ἱμάμηδες καὶ νὰ κλείσει 7 τζαμιά,
ὅπως ἀνακοίνωσε ὁ καγκελάριος
Σεμπάστιαν Κούρτς. Ὁ Κούρτς τό-
νισε ὅτι αὐτὴ ἡ ἀπόφαση πὸν ἀφο-
ρᾷ τοὺς χρηματοδοτούμενους ἀπὸ

τὸ ἐξωτερικὸ ἱμάμηδες ἔρχεται μετὰ
ἀπὸ ἐνδελεχῆ ἔρευνα σὲ σχέση μετὰ
κάποια τζαμιά τῆς Αὐστρίας πὸν
χρηματοδοτεῖ ἡ Τουρκία. Στὰ ἐν λό-
γῳ τζαμιά, φαινόντουσαν παιδιὰ νὰ
παριστάνουν τοὺς νεκροὺς καὶ νὰ
κάνουν ἀναπαράσταση τῆς μάχης
τοῦ Α' παγκοσμίου πολέμου στὴν
Καλλίπολη. Πάντως, τὸ ζήτημα ἔχει
ἤδη προκαλέσει ὀργὴ στὴν Ἄγκυρα.
Ἀπὸ τοὺς συνολικὰ 260 ἱμάμηδες
τῆς Αὐστρίας, οἱ 60 βρίσκονται στὸ
στόχαστρο μετὰ βάση τὸν «νόμο τοῦ
Ἰσλάμ» τοῦ 2015, πὸν προβλέπει
πὸν οἱ ἱμάμηδες θὰ πρέπει νὰ ἔχουν
θετικὴ στάση ἀπέναντι στὸ αὐ-
στηρικὸ κράτος καὶ τὴν κοινωνία.

ΕΙΝΑΙ ΓΕΜΑΤΟ ΤΟ ΒΑΖΟ;

Ἕνας καθηγητὴς φι-
λοσοφίας ἐμφανίσθη-
κε στὴν τάξη του μετὰ
ἓνα μεγάλο χάρτινο
κουτί. Χωρὶς νὰ μι-
λήσει πῆρε ἀπὸ τὴν
χάρτινη κούτα ἓνα ἄδειο γυάλινο
βάζο καὶ ἄρχισε νὰ τὸ γεμίζει μετὰ μι-
κρὲς πέτρες. Οἱ μαθητὲς τὸν κοιτοῦ-
σαν μετὰ ἀπορία. Ὅταν τὸ βάζο δὲν
χωροῦσε ἄλλο ρώτησε: -Εἶναι γεμά-
το τὸ βάζο; Καὶ οἱ μαθητὲς ἀπάντη-
σαν: -Ναί, εἶναι γεμάτο. Αὐτὸς χα-
μογέλασε καὶ χωρὶς νὰ μιλήσει, πῆ-
ρε ἀπὸ τὴν χάρτινη κούτα ἓνα σα-
κουλάκι μετὰ μικρὰ βότσαλα καὶ ἄρ-
χισε νὰ γεμίζει τὸ βάζο, τὸ κούνησε
λίγο καὶ τὰ βότσαλα κύλησαν καὶ
γέμισαν τὰ κενὰ μεταξὺ τῶν πε-
τρῶν. Ὅταν τὸ βάζο δὲν χωροῦσε
ἄλλο, ρώτησε: -Εἶναι γεμάτο τὸ βά-
ζο; Καὶ οἱ μαθητὲς ἀπάντησαν:
-Ναί, εἶναι γεμάτο. Αὐτὸς, χαμογέ-
λασε πάλι καὶ χωρὶς νὰ μιλήσει πῆ-
ρε ἀπὸ τὴν χάρτινη κούτα ἓνα σα-
κουλάκι μετὰ ἄμμο καὶ ἄρχισε νὰ τὴν
ἀδειάζει μέσα στὸ βάζο. Ἡ ἄμμος

ΣΙΜΟΝ ΛΕ ΜΠΑΡΟΝ ΓΙΑ ΑΡΒΕΛΕΡ

χύθηκε και γέμισε όλα τα κενά μεταξύ των πετρών και των βοτσάλων. Όταν το βάζο δεν χωρούσε άλλο ρώτησε: -Είναι γεμάτο το βάζο; Οί μαθητές δίστασαν για λίγο, αλλά απάντησαν: -Ναί, είναι γεμάτο. Τώρα, λέει ο καθηγητής, θέλω να θεωρήσετε ότι το βάζο αυτό αντιπροσωπεύει τη ζωή σας. Οί πέτρες είναι τα πιο σημαντικά στη ζωή σας: Θεός, πατρίδα, οικογένεια, σύζυγος, τα παιδιά σας, ή υγεία σας, οί καλοί σας φίλοι. Είναι τόσο σημαντικά που άκόμα κι' αν όλα τα υπόλοιπα λείψουν ή ζωή σας θα εξακολουθήσει να είναι γεμάτη. Τα βότσαλα είναι τα άλλα πράγματα που έρχονται στη ζωή μας, όπως οί σπουδές, ή δουλειά, τὸ σπίτι, τὸ αυτοκίνητο, τὰ στερεοφωνικά μας. Αν αυτά τὰ βάλετε πρώτα στο βάζο, δεν θα υπάρχει χώρος για τις πέτρες, τὰ σημαντικά της ζωής. Η άμμος είναι όλα τὰ υπόλοιπα, τὰ πολὺ μικρά της ζωής. Αν βάλεις πρώτα άμμο στο βάζο, δεν θα υπάρχει χώρος οὔτε για τις πέτρες, αλλά οὔτε για τὰ βότσαλα. Τὸ βάζο είναι ή ζωή σας. Αν ξοδεύετε χρόνο και δύναμη για μικρά πράγματα, δεν θα βρείτε ποτέ χρόνο για τὰ πιο σημαντικά. Ξεχωρίστε ποιά είναι τὰ πιο σημαντικά για τὴν εὐτυχία σας. Αφουγκραστείτε τὸ Θεό, βιώστε τὴ θρησκεία σας, ενδιαφερθείτε για τὸν τόπο σας, μιλήστε με τὸς γονεῖς σας, παίξτε με τὰ παιδιά σας, δεθείτε με τὴ σύζυγό σας, χαρείτε με τὸς φίλους σας, δώστε αγάπη και στοργή. Πάντα θα υπάρχει χρόνος για γνώση και σπουδές, πάντα θα υπάρχει χρόνος για εργασία, για να φτιάξετε τὸ σπίτι σας, τὸ αυτοκίνητό σας, τὰ στερεοφωνικά σας. Όμως να φροντίσετε για τις πέτρες πρώτα. Ξεχωρίστε τις προτεραιότητες.

Δήλωση-καταπέλτη έκανε ή βραβευμένη διανοούμενη φιλέλληνη Γαλλίδα Simone Le Baron (άριστερά στη φωτογρ.) κατὰ τῆς Ἑλένης Γλύκατζη-Αρβελέρ (δεξιά στη φωτογρ.). Συγκεκριμένα, δήλωσε ὅτι «**Από τὸ 1974 καὶ πέρα ή Σορβόνη καὶ τὸ γαλλικὸ Ἰνστιτοῦτο τῆς Ἀθήνας έγιναν ὄργανα τῆς γαλλικῆς κομματοκρατίας. Ἐβαλαν τὴν Ἀρβελέρ στὴ Σορβόνη, γιατί εἶναι Ἑβραία ἀνθελληνίδα. Τότε ξεκίνησε τὸ σχέδιο ἐθνοκτονίας τῆς Ἑλλάδος με πράκτορες ἀνθέλληνες Ἑλληνες ἢ μὴ.**» Βεβαίως, ή κα Ἀρβελέρ δίνει δικαιώματα να τὴ σχολιάζουν με τις συχνές ἐπιθέσεις ἐναντίον τῆς Ἑλλάδας καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ με τις κατὰ καιροὺς πολὺ ἀκραίες καὶ περιέργες δηλώσεις της, ὅπως π.χ. ὅτι «δεν ὑπῆρξε γενοκτονία Ποντίων», καὶ ὅτι «350.000 Πόντιοι καταστράφηκαν καὶ ὄχι σφαγιάσθηκαν καὶ ἐξοντώθηκαν...» καὶ ὅτι «Ψαροκόκαλα θα βροῦν στὴν Ἀμφίπολη» καὶ ὅτι «εἴμαστε ΑΛΒΑΝΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ κ.λ.π. δηλαδή εἴμαστε Ρωμιοὶ ΡΟΜΑΝΟΙ...» καὶ «Ὅποιος λέει ὅτι εἶναι Ἑλληνας εἶναι φασίστας εἰδωλολάτρης» καὶ «Ὅταν μου λένε ὅτι υπάρχει οικονομική κρίση γελάω!» καὶ «Οἱ φερόμενοι ὡς Μακεδόνες βασιλεῖς, στ' ἀλήθεια ἦταν ἀρμενική καταγωγῆς» κ.ά.

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ ΚΑΤΑ ΑΡΒΕΛΕΡ

Τὰ παραπάνω μᾶς θυμίζουν τὸ παλαιότερο ἄρθρο τοῦ Μητροπολίτη Καλαβρυτῶν Ἀμβροσίου κατὰ τῆς Ἀρβελέρ, τὸ ὁποῖο παραμένει ἐπικαιρο, μὲ τὸ ὁποῖο τὴν κατηγοροῦσε γιὰ «δαλτωνισμό» πὺ «τὰ βλέπει ὅλα κόκκινα». Τὸ ἄρθρο ἦταν τὸ ἔξῃ: «Ἡ καθηγήτρια Γλύκατζη-Ἀρβελέρ, χωρὶς ἀντίρρηση, ἀνήκει στὶς διασημότητες τοῦ ἐπιστημονικοῦ στερεώματος. Πλὴν ὅμως, αὐτὸ μόνον τὸ γεγονός δὲν τὴν κατατάσσει αὐτομάτως στὴ χορεία τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἐννοεῖ τὸν ὄρο αὐτὸ ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Κάθε φορὰ πὺ τὴν ἀκοῦμε στὰ τηλεοπτικὰ παράθυρα, ἐπιμένει νὰ προβάλλει τὸ ἀριστερό της πρόσωπο, τὶς ἀριστερὲς ἀντιλήψεις καὶ ἰδεοληψίες της. Φαίνεται πὺς ἡ κυρία Ἀρβελέρ πάσχει ἀπὸ τὸ σύνδρομο πὺ λέγεται «δαλτωνισμός» στὴν πνευματικὴ του διάσταση. Ὅποιος ἔχει δαλτωνισμό, τὰ μάτια του δὲν μποροῦν νὰ διακρίνουν μερικὰ χρώματα. Στὸν πνευματικὸ δαλτωνισμό ὁ ἐρευνητὴς τὰ βλέπει ὅλα κόκκινα! Κανένα ἄλλο χρώμα δὲν μπορεῖ νὰ διακρίνει. Ὅλα τὰ ἄλλα συνεπὺς τὰ διαγράφει ἢ καὶ τὰ διαβάλλει! Ὅα σᾶς τὸ ἀποδείξουμε παρακάτω. Μὲ τὴν συμπεριφορὰ της ὄλως μᾶς προκαλεῖ! Χωρὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνεται ἢ ἴδια, καταδεικνύει ὅτι κυριαρχεῖται ἀπὸ ἐμπάθεια καὶ ἀπὸ φανατισμό! Γνωρίζουμε ὅμως ὅτι στὴν ἐπιστημονικὴ ἔρευνα τόσο ἢ ἐμπάθεια, ὅσο καὶ ἢ μεροληψία ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΑΙ! Κάτω λοιπὸν ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴ ἐμβριθία καλύπτει ἕνα ἀπύθμενο μῖσος πρὸς τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικὰ πρόσωπα. Ὅα τὸ διακρίνετε στὶς γραμμὲς πὺ

ἀκολουθοῦν. Ἡ κυρία Γλύκατζη-Ἀρβελέρ προστίθεται λοιπὸν στὴ σειρά τῶν κυριῶν Δραγώνα καὶ Ρεπούση, οἱ ὁποῖες ἔχουν κακῆς ποιότητος ὄραση! Μέσα στὴν ἐπιστημονικὴ τους στραβομάρα, π.χ. τὴν καταστροφή τῆς Σμύρνης τὴν «εἶδαν» καὶ τὴν διδάσκουν ὡς «συνωτισμό». Ἀλλὰ ἀγαπητὴ μου κυρία, οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας μόνον προδότες τῆς πατρίδος δὲν ὑπῆρξαν! Ντροπὴ σας! Οἱ ἐπιστημονικὴ τίτλοι, αὐτοὶ καὶ μόνον, ΔΕΝ ΚΑΤΑΞΙΩΝΟΥΝ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ! Γιὰ νὰ ἔχουμε μῖα ὀλοκληρωμένη προσωπικότητα, χρειάζεται καὶ τὸ ἦθος, αὐτὸ δηλαδή, πὺ σεῖς κυρία Ἀρβελέρ δὲν διαθέτετε! Καὶ πάλι ντροπὴ σας!»

Η ΛΟΥΚΙΑ ΤΗΣ ΕΟΚΑ Η ΜΑΝΑ ΠΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΑΝ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΙ ΒΡΕΤΑΝΟΙ

Ἡ Μπουμπουλίνα τῆς ΕΟΚΑ! Ἡ γυναίκα-σύμβολο, τὴν ὁποία ὁ Διγενῆς παρομοίασε μὲ Σπαρτιάτισσα. Ἡ Λουκία Λαουτάρη θυσιάστηκε προασπιζόμενη τὴ γῆ πὺ τὴν γέννησε. Θυσιάστηκε στὸ βωμὸ τῆς λευτεριάς μαζί μὲ τὸ ἀγέννητο παιδί της. Ἄφησε ἄλλα ἔξι παιδιά ὄρφανά, στὴν προσπάθειά της νὰ σώσει ἕνα δεκαπεντάχρονο συγχωριανό της. Ἡ ἱστορία μῖας πραγματικῆς ἠρωίδας. Γεννημένη τὸ 1926 στὸ Ἀυγόρου τῆς Ἐπαρχίας Ἀμμοχώστου. Ἡ Λουκία Λαουτάρη ἦταν ἀγρότισ-

σα και μητέρα ἕξι παιδιῶν. Μαζί με τὸν σύζυγό της Γιώργο, ἔθεσαν τοὺς ἑαυτοὺς τους στὴν ὑπηρεσία τῆς πατριδος. Ἀπὸ τὸ ξεκίνημα τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα τῆς ΕΟΚΑ διατηροῦσαν κρησφύγετο στὸ περιβόλι τους, ὅπου ἔκρυβαν καταζητούμενους ἀντάρτες. Ἡ συνεισφορά της στὸν ἀγῶνα τῆς ΕΟΚΑ ὑπῆρξε ἐξόχως σημαντική. Μαζί με τὶς ὑπόλοιπες γυναῖκες τοῦ χωριοῦ ἀναλάμβανε νὰ φέρει εἰς πέρας μυστικὲς ἀποστολές. Ἀπὸ τὴ μεταφορὰ μηνυμάτων και προκηρῦξεων μέχρι τὴ μεταφορὰ ὄπλων και πυρομαχιῶν. Πάντα με σθένος, ἡρωισμό και ἀπαράμιλλο θάρρος. Ἐκεῖνο τὸ καλοκαίρι ὃ ἡλιος τῆς Λουκίας Λαουτάρη ἔσβησε στὶς 5 Ἰουλίου 1958. Ὅλα ξεκίνησαν ὅταν Βρετανοὶ στρατιῶτες συνέλαβαν ἐν μέσω γενικοῦ ξεσηκωμοῦ τοῦ ἄμαχου πληθυσμοῦ στὸ Αὐγόρου τὸν δεκαπεντάχρονο Κυριάκο Μακρή. Τοῦ ὑπέδειξαν νὰ σβήσει συνθήματα ὑπὲρ τῆς ΕΟΚΑ ἀπὸ τοίχους τῆς κοινότητας, ἐκεῖνος ἀρνήθηκε και τὸν ὑπέβαλαν σὲ πολλαπλὰ βασανιστήρια στὴν πλατεία τοῦ χωριοῦ. Ἀμέσως σήμανε συναγερμός. ἤχησαν οἱ καμπάνες τῆς ἐκκλησίας, οἱ χωριανοὶ ἔλαβαν τὸ μήνυμα και βγήκαν στὴν πλατεία. Τὸ ἴδιο ἔπραξε και ἡ Λουκία. Οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ τὰ ἔβαλαν με τοὺς Βρετανούς, τοὺς λιθοβόλησαν και πέτυχαν νὰ ἀπελευθερώσουν τὸν νεαρὸ Μακρή. Ἀκολουθοῦν ἄγριες συμπλοκές. Οἱ Βρετανοὶ τὰ βρίσκουν ... σκούρα και καλοῦν ἐνισχύσεις, οἱ ὁποῖες δὲν ἀργοῦν νὰ ἔρθουν. Δύο διμοιρίες στρατιωτῶν περικυκλώνουν τὸ Αὐγόρου και ἐξαπολύουν ἐπίθεση με ρόπαλα κατὰ τοῦ ἄμαχου πληθυσμοῦ. Δὲν θὰ ἀργήσουν νὰ σημαδέψουν και νὰ ἀνοίξουν πῦρ. Ἡ Λουκία δέχεται μία θανατη-

φόρα σφαῖρα στὸ κεφάλι και πέφτει αἰμόφυρτη στὸ ἔδαφος. Ὁ θάνατός της ἦταν ἀκαριαῖος. Ἦταν μόλις 32 χρόνων και κνοφοροῦσε τὸ ἔβδομο παιδί της. Αὐτοὶ εἶναι οἱ «πολιτισμένοι» Εὐρωπαῖοι Βρετανοί.

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΜΑΣ

Καλλιτεχν. ἀπεικόνιση τῆς μάχης τοῦ Κιλκίς

Τὸ Κιλκίς εἶναι ὃ πιὸ εὐφορος τόπος τῆς Μακεδονίας μας. Δὲν ἔχει νερά, δὲν ἔχει ποτάμια, γιὰ νὰ ἀρδεύουν τὰ χωράφια του. Καὶ ὅμως εἶναι ἡ πλουσιότερη γῆ. Γιατί; Διαβάζω ἕνα ὠραῖο κείμενο, γραμμéνο πρὶν 30 χρόνια. Ὁ συγγραφέας του, Σταῦρος Λίβας ζεῖ, γύρω στὰ τέλη τῆς δεκαετίας τοῦ '20, τὰ παιδικὰ του χρόνια στὸ Κιλκίς. «Ἐνα ἀπεραντο «Ἐθνικὸ Νεκροταφεῖο», ποὺ κρύβει στὰ σπλάχνα τοῦ τὰ κορμιὰ χιλιάδων παλληκαριῶν, εἶναι ὃ τόπος μας. Καὶ πάνω στὰ κορμιὰ αὐτὰ στήθηκαν τὰ θεμέλια αὐτῆς τῆς πόλης. Καὶ τὸ σιτάρι ποὺ φτιάχνει τὸ ψωμί μας, θεριεύει και μεστώνει, ρουφώντας ἀπὸ τὴ γῆ αἷμα ἀντὶ γιὰ νερό. Κάθε λόφος γύρω μας κι' ἕνας «κρानीου τόπος», κάθε χωράφι κι' ἕνας «ἀγρὸς αἷματος», γιὰ νὰ χρησιμοποιήσω τοὺς χαρακτηρισμοὺς τοῦ Εὐαγγελίου, ποὺ τόσο ταιριάζουν στὴν περίπτωσή. Τὰ πρῶτα χρόνια, τὰ ἀλέτρια ποὺ ὄργωναν τὴ γῆ, ἔ-

Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΪΣΙΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ

«Όπως φαίνεται, αγάπησε μίαν άλλην γυναίκα μοντέρνα, πὸν λέγεται παπικὴ ἐκκλησία, διότι ἡ Ὁρθόδοξος Μητέρα

μας δὲν τοῦ κάμνει καμμίαν ἐντύπωσι, ἐπειδὴ εἶναι πολὺ σεμνὴ... Μὲ μία τέτοια περίπου κοσμικὴ ἀγάπη καὶ ὁ Πατριάρχης μας φθάνει στὴ Ρώμη. Ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ δεῖξει ἀγάπη πρῶτα σὲ μᾶς τὰ παιδιά του καὶ στὴ Μητέρα μας Ἐκκλησία, αὐτός, δυστυχῶς, ἔστειλε τὴν ἀγάπη του πολὺ μακριά. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ ἀναπαύσει μὲν ὅλα τὰ κοσμικὰ παιδιά, πὸν ἀγαποῦν τὸν κόσμον καὶ ἔχουν τὴν κοσμικὴν αὐτὴν ἀγάπη, νὰ κατασκανδαλίσει ὅμως ὅλους ἐμᾶς τὰ τέκνα τῆς Ὁρθοδοξίας, μικρὰ καὶ μεγάλα, πὸν ἔχουν φόβο Θεοῦ. Μετὰ λύπης μου, ἀπὸ ὅσους φιλενωτικούς ἔχω γνωρίσει, δὲν εἶδα νὰ ἔχουν οὔτε ψίχα οὔτε φλοιό. Ξέρουν, ὅμως, νὰ ὀμιλοῦν γιὰ ἀγάπη καὶ ἐνότητα, ἐνῶ οἱ ἴδιοι δὲν εἶναι ἐνωμένοι μὲ τὸν Θεόν, διότι δὲν Τὸν ἔχουν ἀγαπήσει» (Ὁρθόδοξος Τύπος, 9-3-2007). **Σημείωσις:** Τὰ λόγια τοῦ Ἁγίου ἰσχύουν καὶ σήμερα μὲ τὸν νῦν Πατριάρχην Βαρθολομαῖο.

**ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΚΑΙ!
ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ! ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ**
(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 2^η σελίδα)

... τῆς τότε Βασιλεύουσας. Δυστυχῶς, ἡ ἴδια κλεμμένη «περιουσία-μαγιά» τῶν Ἑλληνο-Ρωμηῶν, εἶναι ἐπίσης καὶ τὸ θεμέλιο ἢ τὸ ἀρχικὸ κεφάλαιο τῆς δημιουργίας τῶν πανίσχυρων σήμερα σιωνιστικῶν κεφαλαίων. Ἡ ἀνταλλαγή, ἢ μεταπράτησι καὶ γενικότερα ἡ ἐμπορία τῶν ἱε-

φερναν στὴν ἐπιφάνεια λευκὰ κόκκαλα «κόκκαλα Ἑλλήνων ἱερὰ» μαζὶ μὲ σκουριασμένες ξιφολόγχες καὶ δερμάτινες παλάσκες περασμένες σὲ ζωστήρες πὸν ἔζωναν, κάποτε, λυγερὰ σῶματα παλληκαριῶν. Κι' ὅλοι μας, λίγο - πολὺ, ἔχουμε νὰ θυμόμαστε πὸς κάποτε, σκάβοντας τὶς αὐλὲς τῶν σπιτιῶν μας, εἶχαμε βρεῖ σκουριασμένα ὄπλα κι' ἀνθρώπινα κρανία. Θυμᾶμαι τοὺς πρώτους περιπάτους στοὺς πρόποδες τοῦ Ἁγίου Πύργου. Ἡ δασκάλα μας ἔλεγε ὅτι οἱ παπαροῦνες στὸν τόπο μας εἶναι πιδὸ κόκκινες ἀπὸ ἀλλοῦ, «γιατὶ παίρνουν τὸ χρῶμα τους ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν σκοτωμένων παλληκαριῶν». Κι' ἐμεῖς διστάζουμε νὰ τὶς κόψουμε, ἀπὸ φόβο, μήπως καὶ ματώσουμε τὰ χέρια μας». Ναί, καὶ σήμερα οἱ λόφοι μὲ τὶς παπαροῦνες, ναί, καὶ σήμερα ἡ ἱστορία τῆς Μακεδονίας μας ποτιζεται ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν 8.500 χιλιάδων περίπου ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτικῶν, πὸν ἔπεσαν ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος κατὰ τὴν τριήμερο μάχη τοῦ Κιλκίς. **Οἱ «κόκκινες γραμμὲς» τῆς πατρίδας μας δὲν χαράσσονται μὲ μελάνι. Ὁχι. Χαράσσονται μὲ τὸ αἷμα καὶ τοὺς ἀγῶνες τῶν Ἑλλήνων γιὰ τὴν ἐλευθερία.** Ὁ ἐθνικὸς μας ὕμνος εἶναι ὕμνος γιὰ τὴν Ἐλευθερία, γιατί Ἑλλάς καὶ Ἐλευθερία εἶναι λέξεις ταυτόσημες. Ἡ μάχη τοῦ Κιλκίς, στὶς 19 μὲ 21 Ἰουνίου τοῦ 1913, ὑπῆρξε ἡ φονικότερη, ἐνδοξότερη, ἀλλὰ καὶ ἡ κρισιμότερη τῆς νεότερης ἑλληνικῆς ἱστορίας. Ὅχι μόνον σῶθηκε ἡ Μακεδονία, σῶθηκε ἡ Ἑλλάδα κατὰ τὴν εὐστοχὴ ρήσι τοῦ Ἰωάννου Δραγούμη, ἀλλὰ ἡ Ἡπειρος, τὰ νησιὰ τοῦ Ἁγίου Αἰγαίου καὶ ἡ Κρήτη ἐνσωματώνονται ὀριστικὰ στὸν ἐθνικὸ κορμὸ ... (Δημήτρης Νατσιὸς - δάσκαλος Κιλκίς).

ρῶν κειμηλίων καὶ τῶν λοιπῶν θησαυρῶν τῶν Ρωμηῶν προγόνων μας ἔγινε καθημερινὸ ἀντικείμενο καὶ πρακτικὴ τῆς τότε ὑλιστικῆς Δύσης... Ἡ ἀρχικῶς ἄγρια, ἀκαλλιέργητη καὶ βαρβαρική παπικο-Δύση ἔγινε κατοπινά, ἡ «ἄκρως πολιτισμένη», ἀφοῦ ἡ ἴδια πρῶτα καὶ ἐγκαίρως, φρόντισε ὥστε νὰ σκοτώσει, νὰ καταστρέψει, νὰ κατατροπώσει, νὰ καταληστέψει καὶ ἵνα καταβροχθίσει τὴν Ὁρθόδοξη Ρωμανία τῶν Ἑλληνο-Ρωμηῶν προγόνων μας. Ὡστόσο, ἐδῶ κρύβεται ἡ πιὸ σημαντικὴ καὶ ἀθέατη λεπτομέρεια, οἱ Ρωμηοὶ πρόγονοί μας εἶχαν ὡς μόνον σίγουρο καὶ ἀληθινὸ θησαυρὸ τους, αὐτὸ ποῦ ποτέ του δὲν μπορεῖ νὰ κλαπεῖ ἢ προσέτι νὰ ἀλλοιωθεῖ. Καὶ μάλιστα, ἀπὸ κανέναν. Εἶχαν τὸν μεγαλύτερο, τὸν πολυτιμότερο καὶ τὸν μόνον πραγματικὸ θησαυρὸ: Τὴ βαθιὰ πίστι καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη τους στὸν Τριαδικὸ Θεό. Αὐτὸς ὁ θησαυρὸς ἦταν καὶ εἶναι ἀπολύτως μοναδικός, προσωπικὸς καὶ δὲν μπορεῖ νὰ γίνει, μὲ κανένα τρόπο, ἀντικείμενο κλοπῆς, ἐμπορικῶν πράξεων ἢ νὰ κατατεθεῖ στὶς ὑπερτάρες τῶν Δυτικῶν. Αὐτὸς ἦταν ὁ πιὸ βαρῦτιμος, ἀνεξάντλητος καὶ εὐεργετικὸς θησαυρὸς ποῦ εἶχε ἰ-

στορικὰ στὴν κατοχὴ τῆς, ἀνὰ τοὺς αἰῶνες ἡ Ἑλληνορωμαϊκὴ Ἐθναρχία. Δηλαδή τὸ γένος τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν (Ἀποσπάσματα ἀπὸ Ἐκκλ. Ἐφημερίδα Στύλος Ὁρθοδόξιας, Μάιος 2018, σελὶς 7, συγγραφέας Καθηγητῆς Ἡλίας Καλλιώρας)

Ε Ο Ρ Τ Η
ΑΓΙΟΥ ΡΑΦΑΗΛ
ΑΝΩ ΣΟΥΛΙ ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς 1^{ης}, ἐν ἐνυπνίῳ,
Ἐμφανίσεως τῶν Ἁγίων Ραφαὴλ
Νικολάου καὶ Εἰρήνης

ΔΕΥΤΕΡΑ 23 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΑΠΟΓΕΥΜΑ: 6.30 μ.μ.

Μέγας Ἐσπερινὸς καὶ Ἀρτοκλασία

ΤΡΙΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΠΡΩΪ: 7.30-10.30 π.μ.

Ὁρθρος καὶ Θεία Λειτουργία

ΑΠΟΓΕΥΜΑ: 6.30 μ.μ.

Παράκλησις εἰς τοὺς Ἁγίους
Ραφαὴλ, Νικόλαο καὶ Εἰρήνη καὶ
Προσκύνησις τεμαχίων τῶν Ἁγίων
Αὐτῶν Λειψάνων.

Π Α Ρ Α Κ Λ Η Σ Ε Ι Σ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΡΑΦΑΗΛ,
ΝΙΚΟΛΑΟ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ

καὶ προσκύνησις Τεμαχίου
Ἁγίου Λειψάνου τῶν Ἁγίων
Κάθε Τετάρτη στὶς 6.00 μ.μ.

Ε Π Ι Σ Κ Ε Ψ Ε Ι Σ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΡΑΦΑΗΛ

Κάθε ἡμέρα ἀνοικτὰ

9.00 – 1.00 πρῶτὸ ἀνοικτὰ

1.00 – 5.00 Μεσημέρι κλειστὰ

5.00 – 7.00 ἀπόγευμα ἀνοικτὰ

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ - Μηνιαῖο Ἐνημερωτικὸ Φυλλάδιο

Ἰδιοκτήτης: Ἀδελφότης Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ὁ Ἅγιος Ραφαὴλ»

Ἔδρα: Ἄνω Σοῦλι Μαραθῶνος, **Ἰστοσελίδα:** www.agiosrafael.gr

Ἐκδότης-Δ/ντῆς: Ἀρχιμ. Ραφαὴλ Ἀλιπαρμάκης, τηλ. 22940-61151 κ' 6944359953,

E-mail: p.rafael@agiosrafael.gr - Ἐπιστολές καὶ ἐμβάσματα ἀποστέλλονται εἰς

Διεύθυνση: π. Ραφαὴλ, Τ.Θ. 7, Τ.Κ. 19007 Μαραθῶνα.